

mig af saavel den ærede Ordførers som den ærede Landbrugsministers Udtalelser om Sagen at mærke, at der hos dem er en stor Interesse for at faa dette Spørgsmaal ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Men jeg maa dog til nogle af Landbrugsministerens Udtalelser knytte nogle Bemærkninger. Den højtærede Landbrugsminister mente, at det vilde være heldigere at lægge et saadant Museum ude paa Landet end at lægge det i en By. For saa vidt det kun gjaldt om at tage æstetiske Hensyn, tror jeg, at den højtærede Landbrugsminister kunde have Ret. Jeg tror, at man med nogen Ret kunde sige, at et Landbrugsmuseum passer bedre ind i Omgivelserne ude paa Landet, end det vilde passe inde i en By. Men det er jo ikke alene æstetiske Hensyn, som maa tages her. Der maa tages praktiske Hensyn, der maa tages Hensyn til, paa hvilken Plads de flest mulige Mennesker kunne faa Udbytte af et saadant Museum. Den Tanke, som den højtærede Minister fremkom med, er ikke ny for Jyderne. Jyderne have behandlet dette Spørgsmaal i deres Organisationer, f. Eks. i Foreningen af jyske Landboforeninger og i de forskellige Landboforeninger. Og for saa vidt som der i Jylland var en Landboskole, som var saa centralt beliggende, at alle Jyder havde let Adgang til den, kunde der maaske være Tale om at lægge et eventuelt Museum der. Men det er der ikke i Jylland, og netop derfor føler jeg mig overbevist om, at alle Landbrugsorganisationer i Jylland have været enige om, at naar der skal være et Museum i Jylland, bør det ubetinget lægges i Aarhus.

Hvorvidt et eventuelt Museum paa Fyn skal lægges i Odense eller ved den Landbrugsskole, som ligger 300 Alen uden for Byens Grænser, synes jeg omtrent kan komme ud paa et, og det skal jeg ikke blande mig i. Jeg tror, at vi Jyder heller end gerne ville overlade Fynboerne at komme til Rette indbyrdes om, hvor deres Museum skal lægges, men saa vil jeg ogsaa henstille til Fynboerne at være saa velvillige, at de ikke ved at komme med deres Krav lægge os Hindringer i Vejen for at faa det Ændringsforslag vedtaget, som vi have stillet. I den Forbindelse kan jeg ikke undlade at sige, at jeg synes, at det

ærede Medlem for Otterup (Lohmann), der talte med saa megen Varme for Landbrugsmuseet, kom til noget at modsige sig selv, og det ikke saa lidt endda. Det ærede Medlem advarede meget formanende sin Sidemand til højre og sikkert ogsaa andre mod at tage provinsielle Hensyn. Det maatte ikke være de provinsielle Hensyn, der kom i Spidsen, naar man talte for et saadant Forslag. Jeg gad egentlig vide, hvad andet det er, der dikterer det ærede Medlem hans Ord, end netop hans provinsielle Interesser. Dernæst sagde det ærede Medlem, at det undrede ham, at dette Spørgsmaal ikke for længe siden var løst. Men i samme Aandedrag sagde det ærede Medlem, at det hastede ikke med at faa dette Spørgsmaal løst. At dette Spørgsmaal i saa lang Tid er bleven staaende uløst, kunde jeg godt forstaa, om alle de, der hidtil skulde have løst det, have haft den samme Opfattelse som det ærede Medlem for Otterup, saa at de sagde: Det haster ikke. Jeg synes netop, at det haster ret stærkt, fordi, som Samlingen ligger ude i Lyngby, i sig selv brandfarlig og i brandfarlige Bygninger, vil det hele, hvis der opstaaar Ildebrande, gaa tabt, hvilket vilde være et uvurderligt Tab ikke alene for Landbruget, men for hele Landet.

Naar den højtærede Landbrugsminister har Betæneligheder, der nærmest ere af finansiel Art, og siger, at det ikke alene vil være en Udgift en Gang for alle, som skal ydes til Oprettelsen af disse Museer, men at der vil komme aarlige forøgede Udgifter til Driften deraf, har den højtærede Landbrugsminister til en vis Grad Ret heri. Jeg har ikke overset, at den Bevilling, som nu ydes til Driften faa Museet i Lyngby, paa 2,000 Kr. maa forøges. I Kommissionens Betænkning har man ment, at Udgiften, naar Museet blev delt i tre Dele, vilde blive omtrent 15,000 Kr. aarlig. Men selv om man skulde komme saa højt op, hvad jeg ikke tror, man behøver, er det et Beløb, som ikke forskrækker mig saa overordentlig stærkt, henset til, hvad man bevilger til Driften af andre Museer. Jeg skal saaledes nævne, at f. Eks. til dansk Folkemuseum i København bevilges der 22,000 Kr. alene til Driften deraf, og til Kunst- og Industrimuseet her i København bevilges der aarlig 10,000 Kr., medens der